

זוויות על אישיות מזויפת והעצמי הנמוך

המכונה האנושית תוכננה מרמה גבוהה יותר, ובמצב התודעה השני בלתי אפשרי להבין את מכלול התפקודים שלה ברגע. כתוצאה מכך, כל בתי הספר להתעוררות מספקים אמצעים להבנה והתנסות במאפיינים השונים של פעולותיה. על ידי לימוד מאפיינים אלו בהנחיית מורה מודע, תשומת לבו של התלמיד מופנית למה שמונח מעל – או מאחורי – כל אותם מאפיינים. למרות שיש לחוות אחדות זו על מנת להבינה, ניתנו לה שמות רבים, לרבות תודעה, המצב הרביעי, מרכזים גבוהים, נוכחות, נשמה, נירוונה, והעצמי.

למעשה, את כל אלו – הן השמות שניתנו לעצמי הגבוהה והן התיאורים של המכונה – ניתן לראות כדימויים למה שלא ניתן להבנה במצב השני. לצורך דימוי, חשבו על ציור דו ממדי המתאר חפץ תלת ממדי. ניתן ליצור ציורים רבים כאלה מזוויות שונות. הציורים יהיו שונים, ואולי אפילו ייראו מנוגדים, ועדיין כאשר אוחזים את החפץ התלת ממדי, אשר הציורים הדו ממדים מתארים, השוני והניגודים נעלמים.

בנישמתי יש מקדש, בית-כנסת, מסגד, כנסיה שם אני כורעת ברכ. רביעה

בדרך הרביעית, ניתן להתבונן במכונה האנושית מזוויות רבות, לרבות באמצעות רעיונות כמו תכונות, טיפוסי גוף, מרכזים, ואישיות ומהות. הרעיון של "אישיות מזויפת" מתחיל מהרעיון שהמכונה נולדת עם מהות, שהינה יציבה באופן יחסי, ואז במשך החיים מפתחת אישיות המכסה את המהות, באופן דומה לבגד המכסה את הגוף. בהמשך, האישיות מתפצלת לאישיות אמיתית, המשקפת את המהות, ואישיות מזויפת, המסתירה את המהות. לפי אוספנסקי, אישיות מזויפת היא התמונה הדמיונית של האדם על עצמו, וככזו הינה

המקור לשליליות, חשבון פנימי, רעיונות מוטעים על עצמנו, וכך הלאה. כיוון שעבודה מוצלחת על התעוררות לא יכולה להתבסס על דמיון, על העבודה להתחיל מאישיות אמיתית.

אישיות מזויפת היא לחלוטין מכאנית, כך ששוב יש חלוקה בין תודעה למכאנית. חלק מכאני זה בתוכנו מבוסס בעיקר על דמיון, על ראייה מוטעית של הכל, ומעל הכל על ראייה שגויה של עצמנו. עלינו להבין עד כמה אנו נמצאים תחת ההשפעה של האישיות המזויפת וממציאים דברים שאינם קיימים, ועלינו להפריד בין מה שאנו יכולים לסמוך עליו בתוכנו לבין מה שלא.

הדרך הרביעית, פ.ד אוספנסקי

המושג "עצמי נמוך" הוא כללי יותר, ומדגיש את הרעיון של להפריד עצמך לחלקים שהינם יחסית גבוהים ונמוכים. במונחים של אישיות, אישיות מזויפת היא נמוכה ואישיות אמיתית גבוהה. בשלב מתקדם יתר בהתפתחות, ההפרדה היא בין אישיות ומהות. בשלב מתקדם עוד יותר, ההפרדה היא בין המצב השני למצב השלישי. בסופו של דבר, זו הפרדה בין תודעה לתפקודים מכאניים, בין מרכזים גבוהים לארבעת המרכזים הנמוכים, ובין העצמי לכל היבטים והפעילויות של המכונה.

*בשדה הקרב של הנשמה, ישנו עימות מתמיד בין חיילי השטן למלאכים,
עד שהמלאכים מנצחים.*

אל-גזאלי

מנקודת מבט זו, ניתן לראות בעצמי הנמוך אויב של המצבים הגבוהים. זאת כיוון שהעצמי הנמוך מכאני, ובהגדרה, פעילות מכאנית אינה פעילות מודעת. ייתרה מכך, בהיותו מכאני, העצמי הנמוך מגיב להתנסויות שיש לאדם במצב תודעה גבוהה. כלומר, לכל התנסות מודעת, תהיה תגובה מכאנית, לא מודעת; אם אנו לא מזהים תגובה זו כמות שהיא, נפסיד את המצב הגבוהה. אנו יכולים להבחין במכאניות שלנו בזמן שאנו מודעים, אך לא להיות מכאניים ומודעים גם יחד.

כאשר מתבוננים בכך במבט יתר רגשי ופחות שכלי, ניתן להתבונן בעצמי הנמוך כאינטליגנציה שטנית שלעולם זוממת נגד נוכחותנו - לגמרי מכאני או תככן חסר מנוח- בכל מקרה מכשול עיקש שלא ניתן לפיוס. ככזה, שתי זוויות המבט נכונות ויעילות באותה מידה, בהתאם למי שמשתמש בהן ולצורך של הרגע.

אמנם היחסיות הזו עשויה לבלבל את השכל ה"תבניתי", אבל היא חיונית לכל הבנה ושימוש של כל רעיון הנוגע להתעוררות. כל הרעיונות, כמו התיאורים או הכינויים, הם רק זוויות – כולם. אף אחד מהם אינו "אמיתי" – במובן זה שלא הם ולא מה שהם מתארים הינו בעצמו החוויה – ועדיין אף אחד מהם אינו "שיקרי". כולם, באופן יחסי, נכונים, בדיוק כפי שציור דו ממדי הוא במובן מסוים אמיתי אבל עדיין רק זווית אחת של מהות החפץ התלת ממדי. העניין הוא לא בדמיון או בשונות של זוויות המבט, שתיהן נועדו אך לאפשר לנו להבין. העניין הוא לראות מה כל זווית ראייה מגלה לנו, ואז להשתמש בזו שעובדת טוב יותר ברגע. עם הזמן, אנו מגיעים למקום בו כל נקודות המבט מתנקזות איליו – היכן שהכל מתכנס וכל ההבדלים והסתירות נפתרים ואנו נוכחים לשלמות.

ראיתי את המנצחים בני האלמוות, ואת כוכב הבוקר מתהלך נשגב ביניהם

כתב מיצרי: הליכה קדימה ביום

ג'ררד הייבן